

AVRUPA PARLAMENTOSU'NDAKİ SİYASİ GRUPLAR ve TÜRKİYE'NİN AVRUPA BİRLİĞİ ÜYELİK SÜRECİ

Ekrem Yaşar AKÇAY

Doç. Dr., Hakkâri Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
ekremyasarakcay@hakkari.edu.tr | ORCID: 0000-0001-9157-6133

Halil Emre DENİŞ

Dr. Öğr.Üyesi, Hakkâri Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
halilemredenise@hakkari.edu.tr | ORCID: 0000-0002-9830-5624

Özet

Bu çalışmanın amacı Avrupa Parlamentosu'nu (AP), Avrupa Parlamentosu'ndaki siyasi grupları, yapılarını, gelişim süreçlerini, ideolojilerini ve Türkiye'nin AB'ye üyelik sürecine ilişkin düşüncelerini karşılaştırmalı bir şekilde incelemektir. Çalışmada öncelikli olarak Avrupa Parlamentosu ele alınacaktır. Avrupa Parlamentosu incelendikten sonra Avrupa Parlamentosu içinde 2019 seçimleri sonrasında yer alan siyasi gruplar ele alınacaktır. Son olarak AP'daki siyasi grupların Türkiye'nin AB'ye üyelik sürecine bakışı ve bu konudaki politikaları incelenerek Türkiye-AB ilişkilerinin geleceğine dair bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Parlamentosu, Avrupa Birliği, Siyasi Gruplar, Türkiye-AB ilişkileri.

Etik Beyanı: Bu çalışma "Araştırma ve Yayın Etiği" değerlerine uygun olarak hazırlanmıştır.

POLITICAL GROUPS IN THE EUROPEAN PARLIAMENT AND TURKEY'S EUROPEAN UNION FULL MEMBERSHIP PROCESS

Abstract

The aim of this study is to examine to European Parliament (EP), political groups in the European Parliament, their structures, their development processes, their ideologies, and their ideas regarding Turkey's EU membership process in a comparative way. The European Parliament will be discussed as a priority in the study. After the European Parliament is examined, the political groups that took place in the European Parliament after the 2019 elections will be discussed. Finally examining views and policies of the

political groups in the European Parliament on Turkey's EU membership process will be made an assessment of the future of Turkey-EU relations.

Keywords: European Parliament, European Union, Political Groups, Turkey-EU Relations.

Ethics Statement: This study has been prepared in accordance with the values of "Research and Publication Ethics.

Giriş

Avrupa Parlamentosu (AP), Avrupa Birliği'nin en önemli organlarından biridir. Avrupa Birliği Konseyi ile birlikte, genellikle Avrupa Komisyonu'nun önerisi üzerine Avrupa mevzuatını kabul eden AP, dünyanın en büyük ikinci demokratik seçmenini ve dünyadaki en büyük ulus ötesi demokratik seçmeni temsil etmektedir. 1979'dan bu yana, Parlamento, her beş yılda bir Avrupa Birliği vatandaşları tarafından genel oy hakkı ile doğrudan seçilmektedir (David and David, 2003, s. 19).

Avrupa Parlamentosu, Konsey gibi yasama gücüne sahip olmasına rağmen, üye devletlerin ulusal parlamentolarının çoğunun yaptığı gibi resmi olarak inisiyatif alma hakkına sahip değildir. AB'nin ilk kurumu olan Parlamento, Konsey ile eşit yasama ve bütçe yetkilerini paylaşmaktadır (Palabıyık ve Yıldız, 2007, s. 44). Aynı şekilde AB bütçesi üzerinde de eşit kontrole sahiptir. Sonuç olarak, AB'nin yürütme organı olarak hizmet veren Avrupa Komisyonu, Parlamento'ya karşı sorumludur. (Marguand, 1979, s. 23).

Brexit'ten sonra 705 kişiden oluşan Avrupa Parlamentosunda üyeler siyasi gruplar halinde bulunurlar ve milliyete göre değil, siyasi bağlantıya/yakınlığa göre örgütlenirler. AP'de yedi tane siyasi grup bulunmaktadır. Gruplar genellikle Avrupa Halk Partisi gibi tek bir Avrupa siyasi partisine dayanır (Archick and Mix, 2011, s. 6). Bununla birlikte, liberal grup gibi, birden fazla Avrupa partisinin yanı sıra bağımsızları da içinde barındırmaktadır. Bir grubun tanınması için üye ülkelerin en az dörtte birinden seçilen en az 25 milletvekiline ihtiyacı vardır. Üyeler sadece bir tane gruba üye olabilmektedirler. Bazı üyeler ise belli bir gruba üye olmayıp bağımsız da çalışmalarını sürdürmektedirler. Hiçbir grup Avrupa Parlamentosunda mutlak çoğunluğa sahip olmamıştır. Bu durumda uzlaşma ya da koalisyon oluşturma yasama sürecinin önemli unsurları olmuştur (Bressanelli, 2012, s. 742).

Bir grup oluşturmak için, Parlamento Başkanı, grubun adını, üyelerini ve liderliğini belirten bir açıklama ile bilgilendirilmelidir. Bir grup oluştururken, devletlerin ulusal çıkarı yerine AB'nin ve AB vatandaşlarının çıkarını temsil etmek için seçildiklerinin farkında olan parlamenterlerin katılmak istedikleri gruba olan siyasi yakınlığı ön plandadır. Grup kabul edildiğinde, gruplar parlamentodan mali sübvansiyonlar alarak komitelerde sandalye elde ederler. Bu durum grupların oluşumu için bir teşvik yaratmaktadır (European Parliament, 2020b).

Siyasi gruplar personel istihdam edebilmekte ve Parlamento bütçesinden finanse edilen ofisler verilmektedir. Parlamento Bürosu, bu fonların ve tesislerin nasıl yönetildiği ve denetlendiğine ilişkin kurallar belirler. Gruplara ayrılan fonların, grup personelinin idari ve operasyonel maliyetlerinin yanı sıra AB ile ilgili siyasi ve bilgilendirme kampanyalarından kaynaklanan masrafları karşılaması amaçlanmaktadır. Grubun bütçesi, hiçbir şekilde

Avrupa çapında, ulusal, bölgesel veya yerel seçim kampanyalarını finanse etmek veya ulusal ve Avrupa düzeyinde siyasi partileri veya bunların bağımlı organlarını finanse etmek için kullanılamaz (EPRS, 2020).

Siyasi gruplar, AP'nin operasyonel kabiliyetine ve verimliliğine katkıda bulunmaktadır. Ancak bu gruplar, çoğu ulusal parlamentoda bulunan partiler kadar güçlü bir grup disiplinine sahip değildir. Belirli bir siyasi grup içinde temsil edilen ulusal partilerin çoğu aynı zamanda AB düzeyinde karşılık gelen siyasi partinin üyesi olmasına rağmen, bazı siyasi gruplar birden fazla Avrupa siyasi partisini bir araya getirmektedir (EPRS, 2020).

AP zaman zaman bazı aday ülkelere ilişkin bir takım tavsiye kararları almaktadır. Bu kararlar bağlayıcı olmamakla birlikte AB liderleri ve ülkeleri için bir mesaj niteliği taşıdığından siyasi bir ağırlığı bulunmaktadır. AP söz konusu tavsiye kararlarını alırken ilgili ülkenin durumundaki ilerleme ya da gerileme hesaba katıldığı gibi siyasi grupların ideolojileri de etkili olmaktadır. Örneğin 24 Kasım 2016'da AP, Türkiye ile müzakereleri geçici olarak durdurma tavsiye kararını almıştır. Bu karar son dönemlerde Avrupa'da etkisini artıran ve AP'de de oy oranını artıran aşırı sağ ideolojinin bir yansıması olmuştur (Bayraklı ve Güngörmez, 2016, s. 4). Dolayısıyla AP'deki siyasi gruplar alınan kararlarda ciddi biçimde etki sahibidir.

Bu çalışma Avrupa Parlamentosundaki siyasi grupların Türkiye'nin AB üyelik sürecine bakışı incelenecektir. Çalışmada öncelikli olarak Avrupa Parlamentosu anlatılacaktır. Daha sonra Avrupa Parlamentosundaki siyasi gruplar incelenecektir. Son olarak AP'deki siyasi grupların Türkiye'nin AB üyelik sürecine bakışları ve nedenleri ele alınacaktır. Çalışmada yöntem olarak karşılaştırmalı metot kullanılacaktır.

1. Avrupa Parlamentosu

Kökenleri Paris Antlaşması ile kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Teşkilatı'nın kurumsal yapısında yer alan Ortak Meclis'e dayandırılan Avrupa Parlamentosu, 1957'de imzalanan Roma Antlaşmalarıyla kurulan Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ve EURATOM'un da meclisi olarak kabul edilmiş ve 19 Mart 1958'de Strazburg'da toplanarak Avrupa Parlamenterler Meclisi adında toplanmıştır. 30 Mart 1962'de alınan bir karar ile Meclis'in adı Avrupa Parlamentosu olarak değiştirilmiştir (European Parliament, 2020a). Nisan 1965'te imzalanan ve Temmuz 1967'de yürürlüğe giren Füzyon Antlaşması ile AP, AKÇT, AET ve EURATOM için tek Parlamento olmuştur (European Parliament, 1967).

Tablo 1. Avrupa Parlamenteler Meclisi Milletvekili Sayısı 1958

Üye Adı	Sayı
Almanya	36
Fransa	36
İtalya	36
Belçika	14
Hollanda	14
Lüksemburg	6
Toplam	142

Başlangıçta Parlamento'nun yetkileri zayıftır. Zaman içinde AP'nin yetkileri artırılmaya başlamıştır. Nisan 1970'da imzalanan Lüksemburg Antlaşması ile AP'nin Birlik bütçesiyle ilgili yetkileri artırılmıştır. Temmuz 1975'te imzalanan Brüksel Antlaşması ile AP, her yıl bütçenin denetimden sorumlu olmuştur (Corbett, Jacobs and Shackleton, 2005, s. 4). Ayrıca Brüksel Antlaşması'ndan önce 1973'te İngiltere, İrlanda ve Danimarka'nın Birliğe üye olmasıyla AP'nin üye sayısı 142'den 198'e yükselmiştir (Official Journal of the European Community, 1975).

Tablo 2. Avrupa Parlamentosundaki Milletvekili Sayısı 1973

Üye Adı	Sayı
Almanya	36
Fransa	36
İtalya	36
İngiltere	36
Danimarka	20
İrlanda	20
Belçika	14
Hollanda	14
Lüksemburg	6
Toplam	198

9-10 Aralık 1974'te Paris'te düzenlenen zirve konferansında 1978 'de ve sonrasında yapılacak seçimlerde AP seçimlerinin doğrudan yapılmasına izin verilmiş ve bu konuya ilişkin düzenlemeler Eylül 1976'da kabul edilmiştir (Official Journal of the European Communities, 1976). Bu yeni haliyle Avrupa Parlamentosu seçimleri 7-10 Haziran 1979'da gerçekleşmiştir. Böylece atanmışların parlamentosu yerini seçilmişlerin parlamentosuna

bırakmış ve Avrupalıların Avrupa'nın oluşturmak için bir adım atılmıştır. Bununla birlikte Temmuz 1976'da yapılan Brüksel Zirvesi'nde AP'deki Parlamenter sayısı 410'a yükseltilmiştir (The European Council, 1976). 1981'de Yunanistan'ın Birliğe üye olmasıyla sayı 434'e İspanya ve Portekiz'in 1986'da üyeliği ile sayı 518'e ulaşmıştır (Karluk, 2011, s. 314).

Tablo 3. Avrupa Parlamentosundaki Milletvekili Sayısı 1986

Üye Adı	Sayı
Almanya	81
Fransa	81
İtalya	81
İngiltere	81
Danimarka	16
İrlanda	15
Belçika	24
Hollanda	25
Lüksemburg	6
Yunanistan	24
İspanya	60
Portekiz	24
Toplam	518

1987'de Avrupa Tek Senedi'nin kabul edilmesiyle AP'nin yetkileri de artmaya devam etmiştir. Avrupa Tek Senedi ile birlikte Avrupa Parlamentosu ismi resmîyet kazanmış işbirliği prosedürü çerçevesinde yaşamaya ilişkin bazı konularda Parlamento'nun yetkileri genişletilmiştir (Official Journal of the European Communities, 1987). 1990'da Doğu ve Batı Avrupa'nın birleşmesi ve Birliğe yeni üyelerin katılacak olması milletvekilleri sayısında artışı gündeme getirmiştir. 11-12 Aralık 1992'de yapılan Edinburg Zirvesi'nde 1994'te yapılacak seçimlerden sonra sayının 567'ye çıkarılması kararı alınmıştır (European Parliament, 1992). 11 Aralık 1993'te yapılan Brüksel Zirvesi'nde ise 1995'te Birliğe üye olacak İsveç, Avusturya ve Finlandiya için milletvekili sayılı belirlenmiştir (European Parliament, 1993). 1992'de imzalanan ve 1993'te yürürlüğe giren ve Birliğin siyasi bir yapıya kavuştuğu ve Avrupa Birliği adını aldığı Maastricht Antlaşması ile de AP'nin yetkileri artırılmıştır. Bu antlaşma ile AP ile Avrupa Birliği Konseyi arasındaki bağları güçlendiren ortak karar süreci başlamış ve bu çerçevede AP'deki siyasi grupların da önemi artmıştır. Ayrıca bazı durumlarda AP uygun görüş belirtme hakkı kazanmış ve Avrupa Komisyonu üyelerini onama yetkisi verilmiştir (Council of the European Communities, 1992).

Bunun yanında 1997'de imzalanan Amsterdam Antlaşması da AP'nin gelişmesinde önemli bir yere sahiptir. Bu antlaşma ile ortak karar süreci basitleştirilmiş, alanı genişletilmiş

ve AP de bu alanda AB Konseyi ile eşit tutulmuştur. Amsterdam Antlaşması AP'deki milletvekili sayısı ve dağılımı ile ilgili değişiklik yapılmış ve AP'deki milletvekili sayısı 700 ile sınırlandırılmıştır (European Parliament, 1997). 2001'de yapılan Nice Antlaşması ile de AP'nin yasama ve denetleme alanlarında yetkileri ve nitelikli oy çoğunluğuyla alınacak kararlar genişletilmiştir. Ayrıca AP'deki milletvekili sayısı da 732'ye yükseltilmiştir (Official Journal of the European Communities, 2001).

2007'de Bulgaristan ve Romanya'nın AB'ye üye olmasıyla AP'deki parlamenter sayısı geçici olarak 785'e çıkarılsa da, 2009'da 736'ya düşürülmüştür. 2009'da yürürlüğe giren Lizbon Antlaşması ile nitelikli oy çoğunluğu ile karar alınacak alanlar ve ortak karar alınacak alanlar genişletilmiştir. Ayrıca Lizbon Antlaşması AP'deki milletvekili sayısını 751 olarak belirlemiştir. Bu antlaşma ile Avrupa Komisyonu Başkanı'nı atama, uluslararası antlaşmaları kabul ya da reddetme yetkisi AP'ye verilmiştir (Official Journal of the European Union, 2007). Temmuz 2013'te Hırvatistan'ın Birliğe üye olmasıyla AP'deki milletvekili sayısı 776'ya çıkmışsa da tekrar 751'e düşürülmüştür. Brexit süreciyle birlikte İngiltere'nin Birlikten ayrılmasından sonra AP'deki milletvekili sayısı 705 olmuştur.

Tablo 4. Avrupa Parlamentosundaki Milletvekili Sayıları (1958-2020)

Tarih	Sayı
1958	142
1973	198
1976	410
1981	434
1986	518
1994	567
1997	700
2001	732
2007	785
2009	736
2009	751
2013	776
2020	705

AP üyeleri Strasburg, Brüksel ve Lüksemburg'da görev yapmaktadırlar. AP'nin iki Meclis binası ve bir tane de Sekreterliği bulunmaktadır. Meclisler Strasburg ve Belçika'da Sekreterlik ise Lüksemburg'da bulunmaktadır. AP, Birlik içinde AB Konseyi ve Avrupa Komisyonu arasında paylaşılmış olan yasama ve yürütme yetkilerinin kullanılmasını demokratik bir şekilde denetlemek için kurulmuştur. İlk dönemlerinde Parlamento'ya sadece danışma görevi verilmiş olsa da zaman içinde yapılan değişikliklerle görev ve yetkileri genişletilmiş ve yasamanın diğer kanadı haline gelmiştir (European Parliament, 2020b).

AP, Avrupa Komisyonu üyelerinin atamalarını onaylayan kurum olup üye sayısının üçte iki çoğunluğuyla Komisyonu görevden alma yetkisine de sahiptir (Gönen, 2013, s. 57). Avrupa Komisyonu'nun programını onaylayan AP, Avrupa Komisyonu ve AB Konseyi'ne sorular sorarak AB politikalarının işleyişini denetler. Soruşturma Komisyonları kurma ve AB vatandaşlarının dilekçelerini de inceleme görevleri olan AP, Birliğin bütçesini oylayarak bütçenin uygulamasını takip etmektedir. Ayrıca uluslararası antlaşmalar, yeni üye katılımı gibi bazı özel durumlarda AB Konseyi AP'nin onayı almak zorundadır (European Parliament, 2020c).

AP seçimleri beş yılda bir yapılmakta olup koltuk sayıları nüfus yoğunluğuna göre belirlenmektedir. AP'de üyeler kendi ülkelerine göre değil siyasi görüşlerine göre grup oluşturur ve üye devletlerin çıkarından çok AB'nin menfaatleri ön planda tutulur. Yani Parlamenterler kendi ülkelerinden ziyade kendilerine oy veren AB vatandaşlarını temsil ederler (Kaczorowska, 2009, s. 157). Bu bağlamda AP içinde siyasi gruplar ve bağımsız üyeler bulunmaktadır. Aşağıdaki tabloda 2019 seçimleri sonrası AP'de yer alan siyasi gruplar yer almaktadır.

Tablo 5. Avrupa Parlamentosundaki Siyasi Gruplar (2019)

Grup İsmi	Koltuk Sayısı
Avrupa Halk Partisi (Hıristiyan Demokratlar) (EPP)	187
Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı (S&D)	145
Avrupa'yı Yenile (Renew)	98
Kimlik ve Demokrasi (ID)	75
Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı (EFA)	73
Avrupa Muhafazakarlar ve Reformistler Grubu (ECR)	62
Avrupa Birleşik Solu/Nordik Yeşil Sol (GUE/NGL)	39
Bağımsızlar (NI)	26
Toplam	705

2. Avrupa Parlamentosu'ndaki Siyasi Gruplar

2.1. Avrupa Halk Partisi (Hıristiyan Demokratlar) (EPP)

Avrupa'daki en büyük uluslararası siyasi grup olan Avrupa Halk Partisi resmi olarak 1976'da kurulmuşsa da, köklerini Avrupa kıtasının tarihine kadar götürmektedirler. Kurumsal temeli I. Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan milliyetçiliğe karşı barışı korumak için oluşturulan ve Hıristiyanlığı temel alan Uluslararası Demokratik Partiler Sekreterliğinden almaktadır. II. Dünya Savaşından sonra yeniden örgütlenen Hıristiyan Demokratların komünist Orta ve Doğu Avrupa'daki partileri kapatılmış ve bu partiler, Orta Avrupa Hıristiyan Demokrat Birliği'ni kurmuşlardır. 1976'da ise Avrupa Halk Partisi adını almıştır (EPP, 2020).

Hıristiyan Demokrat, muhafazakâr ve liberal muhafazakâr bir ideolojiye sahip olan EPP, merkez sağ partisidir. Hıristiyanlığı ve muhafazakârlığı bir arada barındıran EPP, aile değerlerini destekleyen, özgürlük, adalet, dayanışma ilkelerini savunmaktadır. İncil ve Hıristiyan kültürel mirasına sahip çıkan EPP, sosyal Hıristiyan bireyin inşasını da desteklemiştir. 2019'da yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde 187 koltuk kazanan EPP, federal bir Avrupa'yı savunmaktadır. Federal Avrupa hem Birlik içindeki çeşitliliği koruyacak hem de sorunlara ortak çözümler bulmanın önü açılmış olacaktır (Kiriş, 2013, s. 127).

Ekonomik olarak yeni iş olanakları yaratma, korumacı politikaları engelleme, mali ve para politikalarını destekleme, finansal piyasalarda şeffaflık ve gözetimi sağlama, Avrupa'yı yeşil teknolojide piyasa lideri yapma, iklim değişikliği ile mücadele etme, yenilenebilir enerjinin payını 2020'ye kadar en az % 20'nin üstüne çıkarma, AB genelinde vergi ve katkı paylarını düşürme, Avrupa'nın ekonomisini daha rekabetçi, daha dinamik ve daha bilgi odaklı hale getirmek için dünyanın geri kalanından vasıflı işçileri çekecek yeni bir strateji oluşturma ve Çalışan ebeveynler için aile dostu esneklik, daha iyi çocuk bakımı ve barınma, aile dostu mali politikalar, ebeveyn iznini teşvik etme gibi politikalara vurgular yapmıştır (Euractiv, 2009).

2019 AP seçim beyannamesinde dünyanın daha az güvenli bir yer olduğunu, Rusya ve Çin gibi otoriter, komşu bölgelerdeki istikrarsızlıklar ve kontrolsüz güç gibi yeni tehditlerin ortaya çıktığını belirten EPP, birlikte her şeyin üstesinden geleceklerini ve Avrupa'yı dış tehditlerden koruyabildikleri, yaşanabilir yeni bir Avrupa oluşturacaklarını ve Avrupa'yı Kurucu Babalarının taşıdıkları noktadan da ileri taşıyacaklarını belirtmişlerdir (EPP, 2019a, s. 1).

2.2. Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı (S&D)

2019 seçimlerinde 145 koltuk kazanarak AP'deki en büyük ikinci grup olan S&D, Avrupa Sosyalist Partisi ve sola yakın İtalyan demokratlar tarafından kurulmuştur. Merkez sol bir grup olan S&D, resmi olarak 1992'de kurulmuş olsa da kökenleri Sosyalist Entegrasyon'un 1951'de Schuman Deklarasyonu'nu tartışmak için oluşturduğu çalışma grubuna kadar götürülmektedir. Bu çalışma grubu 1952'de AKÇT Ortak Meclisi'nde Sosyalist Grubu kurmuş, AET'nin 1957'de kurulmasından sonra da aynı şekilde varlığına devam etmiştir (Hix and Urs, 2002, s. 12).

1960'larda Avrupa bütünleşmesinde Avrupa Birleşik Devletleri oluşturmayı amaçladıklarını belirten Sosyalist grup, 1970'lerde Sosyal Bir Avrupa üzerine yoğunlaşmış ve üye ülkelerdeki sosyalist partilerin farklılıklarına rağmen ortak bir paydada buluşmak için yoğun çaba harcamışlardır (Tassis, 2014). Kadın erkek eşitliğinin sağlanması, asgari ücretin ve askeri çalışma saatlerinin düzenlenmesi ve iyileştirilmesi, tüketicinin korunması, çevrenin korunması, organize suçlarla mücadele, barışın sağlanması, AB vatandaşlarının Birliğin karar-alma sürecine daha aktif katılımının sağlanması gibi bir takım konular üzerine yoğunlaşan S&D, AB 2020 Stratejisi çerçevesinde yeşilin korunması, iklim değişikliği ile mücadele etme, vergide adaleti sağlama, sürdürülebilir bir ekonomik yapı oluşturma, enerji etkinliği ve yenilenebilir enerji konuları ile Çin, ABD, Rusya ve Latin Amerika ülkeleriyle diyalog kurma ve işbirliğini geliştirme üzerine odaklanmıştır (Kiriş, 2013, s. 128). 2019 seçim beyannamesinde de S&D eşitlik, adalet, demokrasi ve insan hakları, cinsiyet

eşitliği, gençler ve geleceklere, çevre ve sürdürülebilirlik, sığınma ve göç politikaları üzerine yoğunlaşmıştır. AB'nin insanlara daha fazla hizmet etmesi gerektiğini belirten S&D, daha adil bir Avrupa oluşturma ve AB'yi değiştirmeleri gerektiğini belirtmişlerdir (PES, 2019).

Tablo 6. Avrupa Parlamentosundaki Siyasi Grupların Ülkelere Göre Dağılımı (2019)

Ülke	EPP	S&D	Renew	ID	Greens/EFA	ECL	GUE/NGL	NI	Toplam
Belçika	4	3	4	3	3	3	1	0	21
Bulgaristan	7	5	3	0	0	2	0	0	17
Çekya	5	0	6	2	3	4	1	0	21
Danimarka	1	3	6	1	2	0	1	0	14
Almanya	29	16	7	11	25	1	5	2	96
Estonya	1	2	3	1	0	0	0	0	7
İrlanda	5	0	2	0	2	0	4	0	13
Yunanistan	8	2	0	0	0	1	6	4	21
İspanya	13	21	9	0	3	4	6	3	59
Fransa	8	6	23	23	13	0	6	0	79
Hırvatistan	4	4	1	0	0	1	0	2	12
İtalya	8	18	1	28	4	6	0	11	76
Kıbrıs	2	2	0	0	0	0	2	0	6
Letonya	2	2	1	0	1	2	0	0	8
Litvanya	4	4	2	0	2	1	0	0	11
Lüksemburg	2	1	2	0	1	0	0	0	6
Macaristan	13	5	2	0	0	0	0	1	21
Malta	2	4	0	0	0	0	0	0	6
Hollanda	6	6	7	1	3	0	0	0	29
Avusturya	7	5	1	3	3	0	0	0	19
Polonya	17	7	0	0	1	27	0	0	52
Portekiz	7	9	0	0	1	0	4	0	21
Romanya	14	10	8	0	0	1	0	0	33
Slovenya	4	2	2	0	0	0	0	0	8
Slovakya	5	3	2	0	0	2	0	2	14
Finlandiya	3	2	3	2	3	0	1	0	14
İsveç	6	5	3	0	3	3	1	0	21
AB	187	145	98	75	73	62	39	26	705

2.3. Avrupa'yı Yenile Grubu (Renew)

Liberal ve Avrupa yanlısı bir grup olan Renew, 2004'ten 2019'a kadar altıncı, yedinci ve sekizinci dönemlerde var olan Avrupa İçin Liberaller ve Demokratlar İttifakı'nın devamıdır (European Parliament, 2019a). AP'nin dokuzuncu döneminde kurulan ve 2019 seçimlerinde 98 koltuk kazanan Renew AP'deki en büyük üçüncü gruptur (Eder, 2019). AP'nin 2019 seçimleri öncesinde ALDE Başkanı grubun dağıtılıp yeniden biçimleneceğini duyurduktan sonra yeni grup kurulmuş ve AP seçimlerine katılmıştır (Kaymakçı, 2019, s. 28). İnsanların ihtiyaçlarını karşılamaya ve AB'deki sorunlara AB'nin çözüm bulacağını söyleyen Renew, özgür ve adil bir Avrupa için mücadele edeceğini belirtmiştir (Renew Europe, 2020a).

Dijitalleşen dünyada sınırları ortadan kaldıracak Avrupa Dijital Tek Pazarının ve ortak dijital kurallar ve standartların gerekli olduğunu söyleyen Renew kimin nereden ne isterse satın alacağı, istediği tüm bilgilere istediği yerde ve zamanda ulaşabileceği ve istediği her yere gidebileceği bir yapının Avrupa için daha iyi olacağını vurgulamıştır. Bununla birlikte federal bir Avrupa oluşturma taraftarı olan Renew, güçlü güvenlik içinde ve istikrarlı bir Avrupa'nın sadece federal bir yapıyla sağlanabileceğine inanmaktadır. Dünyada siber güvenlik gibi önemli sorunların varlığına değinen Renew, kimsenin tek başına siber tehditle mücadele edemeyeceğini bu nedenle Avrupa'nın her zamankinden daha fazla işbirliği içinde olması gerektiğini söylemiştir (ALDE, 2018). İşsizliğin de Avrupa'nın en önemli meselelerinden biri olduğunu belirten Renew, yeni iş olanakları sağlayıp istihdamı artırmanın öncelikli hedeflerden biri olduğunu vurgulamıştır. Avrupa'nın ekonomik siyasi, güvenlik gibi sorunlardan dolayı krizde olduğunu söyleyen Renew, AB'nin bu krizleri çözmede etkisiz ve geç kaldığını bunun için daha etkili ve daha bütünleşmiş bir Avrupa'nın sağlanması gerektiğini belirtmiştir (Renew Europe, 2019).

Renew Grubu bütün var olan sorunların çözümü için AP gibi AB'nin yapısında bulunan kurumların esas görevlerini yapacakları, görevlerine ilişkin yasal mevzuatın basitleştirileceği, bütün kurumların görevlerinin net bir şekilde belirtileceği, Avrupa'daki demokratik açık sorununa çara bulunacağını, Avrupa değerlerinin korunacağı, Avrupa vatandaşlarının AB ile daha yakın bağlar kurabileceği bir AB oluşturacağını söylemiştir, Renew bu sayede AB içindeki sorunların kolaylıkla çözüleceğini ifade etmiştir (Renew Europe, 2020b).

2.4. Kimlik ve Demokrasi Grubu (ID)

Avrupa Uluslar ve Özgürlükler Grubunun devamı olan Kimlik ve Demokrasi Grubu AP'deki 75 parlamenterıyla AP'nin en güçlü dördüncü grubu durumundadır. Aşırı sağ grup olan Kimlik ve Demokrasi Grubu milliyetçi, Avrupa şüpheci, göç karşıtı ve kimlik ve egemenlik taraftarı bir ideolojiye sahiptir (Adams, 2019). Yeni iş olanakları oluşturma, büyüme ve kalkınma, Avrupa'nın güvenliğini artırma, yasadışı göçle mücadele etme ve AB'nin hantal bürokrasisi ile mücadele etme amaçlarıyla kurulan grup, kendilerini Avrupa şüpheci olmaktan çok egemenliğin savunucusu olarak tanımlamaktadır (Rankin, 2019). Bu anlamda Kimlik ve Demokrasi grubu, devletlerin ve halkların egemenliğinin

uluslararasıdaki işbirliğine dayandığına ve bu nedenle bir devlet üstü veya uluslar üstü model oluşturmak için tasarlanmış herhangi bir politikayı reddettiğine inanmaktadır. Ulusal egemenliğin uluslar üstü organlara ve/veya Avrupa kurumlarına herhangi bir şekilde devredilmesine itiraz, Kimlik ve Demokrasi Grubu'nun üyelerini birleştiren temel ilkelere biri olmuştur (Identity and Democracy Group, 2019).

AB'de demokratik açığın çözülmesi gerektiğini söyleyen Kimlik ve Demokrasi Grubu ulusal parlamentoların karar-alma sürecine daha aktif katılımı ile bu sorunun aşılabacağına inanmaktadır. Türkiye gibi Avrupalı olmayan devletlerin AB'ye tam üye olmasına karşı çıkan Kimlik ve Demokrasi Grubu İslam'ın Avrupa'da yayılmasını da engellemeyi amaçlamıştır (Huet, 2019).

Grubun üyeleri siyasi faaliyetlerini demokratik ilkeler çerçevesinde ele aldığı için otoriter faaliyetleri ya da onlarla bağlantılı projeleri reddeder. Grup, siyasi hareketlerini bireysel özgürlükleri savunmaya dayandırmakta ve aralarında bugün giderek daha fazla tehlike altında olan dijital özgürlüklerin de aralarında bulunduğu ifade özgürlüğünün korunmasının özel önemini vurgulamaktadır (Identity and Democracy Group, 2019).

Bununla birlikte Kimlik ve Demokrasi Grubu birbirlerinin kendine özgü ekonomik, sosyal, kültürel ve bölgesel modellerini savunma hakkını tanımaktadır. Bu anlamda Kimlik ve Demokrasi Grubu, üyelerinin siyasi projelerinin çeşitliliğini korumaya çalışmaktadır. Kimlik ve Demokrasi Grubu siyasi ittifaklarını, her bir halkın kendine özgü özelliklerine uygun olarak Avrupa halklarının ve uluslarının kimliklerinin korunmasına dayandırmaktadır. Bu nedenle göçü kontrol etme ve düzenleme hakkı, bu nedenle Kimlik ve Demokrasi Grubu üyeleri tarafından paylaşılan temel bir ilke olmuştur (Identity and Democracy Group, 2019).

2.5. Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı (Greens/EFA)

1970'de kurulan Yeşiller ile 1981'de kurulan Avrupa Özgürlük İttifakı 1999'da AP'de grup kurmuşlardır. 2019 AP seçimlerinde 73 koltuk kazanan ve yeşillerin çoğunlukta olduğu ittifak, insan haklarını saygılı bir toplum oluşturmak, istihdamı artırmak, bireylerin AB karar-alma sürecine aktif katılımını sağlamak, demokrasiyi geliştirmek, AB'deki şeffaflığı güçlendirmek özgür bir Avrupa kurmayı hedeflemiştir (Yatağan, Akman ve Kiriş, 2017, s. 19). Grupta eş başkanlık sistemi var olup cinsiyet eşitliği garanti altına alınmıştır.

Avrupa Özgür İttifakı ile Yeşiller birleştikten sonra amaçları doğaya ve insan haklarına saygılı bir toplum oluşturmak, özgürlükleri artırmak, Avrupa'da insanların potansiyellerini ön plana çıkararak bir istihdam ortamı yaratmak, AB vatandaşlarının yerel düzeyde aktif katılımını sağlamak, demokrasiyi genişletmek, sosyal hakları korumak, iklim ve çevrenin korunması için yasal düzenlemeleri yapmak, yeşil ekonomiye geçişi sağlamak, enerjinin etkin bir şekilde kullanılmasını sağlamak, kültürel değerlerin korunmasını sağlamak, bölgeselcilik, ayrımcılıkla mücadele etmek ve şeffaf bir piyasa oluşturmak olmuştur (The Greens/EFA, 2020a).

Bunun yanında EFA/ Yeşiller projesi, kendi kaderini tayin hakkı, barınma, sağlık, eğitim, kültür ve yüksek yaşam kalitesi sağlama, adem-i merkeziyetçilik ve insanların kendilerini ilgilendiren karar alma süreçlerine doğrudan katılımıyla ve Konsey ve Komisyon'da

hükümetin açıklığını artırarak ve Komisyonu Parlamento'ya tam olarak sorumlu kılma ve demokrasiyi derinleştirme, dayanışma, AB üyesi olmayan devletlerden gelen insanlar için de insan haklarını güvence altına alma, sorunları barışçıl yollarla çözen bir dış politika, kadın haklarını koruma, eşit fırsatların yanında kültürel çeşitliliği sağlama, birbirleriyle ve dünyanın tüm halkları ile dayanışmaya inanan, yetki ikamesi ilkesine dayanan özgür halklardan oluşan bir Avrupa Birliği inşa etmeye çalışmaktadır (The Greens/EFA, 2020b).

2.6. Avrupa Muhafazakârlar ve Reformistler Grubu (ECR)

Avrupa Muhafazakârları ve Reformcular (ECR), 2009'da kurulan Avrupa Parlamentosunun Avrupa şüphesi, federalizm karşıtı bir siyasi grubudur (European Parliament, 2019b). İdeolojik olarak, grup Avrupa şüphesi, anti-federalist ve sağcıdır. Ana odak noktası, kontrolsüz Avrupa entegrasyonuna ve AB'nin bir Federal Avrupa Devletine dönüşmesine karşı çıkmamanın yanı sıra, serbest piyasa politikalarını ve göç konusunda daha sıkı kontrolleri savunmaktır. ECR, tümü federalizm karşıtı ve Avrupa şüphesi bir duruşa sahip olan sosyal muhafazakâr, sağcı popülist, liberal muhafazakâr, Hıristiyan demokrat, milliyetçi ve ulusal muhafazakâr partilerin karışımlarını içermektedir. ECR içindeki bazı partiler, AB'de demokratik reform çağrısında bulunarak ve kısıtlamadan korunurken bazı yetkilerini ve bürokrasisini kısıtlayarak AB'nin tamamen reddedilmesine karşı yumuşak Avrupa şüphesini savunmaktadır. Grup içindeki diğer partiler ve münferit milletvekilleri bloktan tamamen çekilmeyi, AB üyeliği konusundaki referandumları ve Euro bölgesine muhalefeti desteklemektedir (ECR, 2020).

2009 yılında kurulan grubun öncelikleri Prag Deklarasyonu olarak bilinen metinde yer almaktadır. Bu deklarasyona göre bireysel özgürlük, kişisel ve ulusal refah için nihai katalizör olarak serbest girişim, serbest ve adil ticaret ve rekabet, asgari düzenleme, daha düşük vergilendirme, birey özgürlüğü, daha fazla kişisel sorumluluk ve daha fazla demokratik hesap verebilirlik, sürdürülebilir, temiz bir enerji arzı ve enerji güvenliği, toplumun temeli olarak ailenin önemi, ulus-devlet egemenliği, AB federalizmine ve yetki ikamesine muhalefet, demokrasinin gelişimini destekleme, etkili bir şekilde kontrol edilen göç ve sığınma prosedürlerinin kötüye kullanılmasının sona ermesi, şeffaflık ve dürüstlüğü sağlanması, NATO ile ilişkilerini canlandırma, AB'nin hantal bürokrasisinin sonlandırılması ECR'nin öncelikleri olmuştur (ECR, 2013a).

2014'te kabul edilen Reykjavik Deklarasyonu ile de grubu temeli olan değerler tanımlanmıştır. Bu bildiriye göre:

- ECR Grubu, her biri kimliğini ve bütünlüğünü koruyan karşılıklı kazanç için birlikte çalışan bağımsız uluslardan oluşan bir Avrupa'ya inanmaktadır.
- ECR Grubu, büyüklükleri ne olursa olsun ve hangi uluslararası derneklere üye olurlarsa olsunlar, tüm Avrupa demokrasilerinin eşitliğine bağlıdır.
- ECR Grubu, yetki kullanımının mümkün olan en düşük düzeyde birey tarafından, uluslar üstü organlar yerine yerel veya ulusal makamlar tarafından kullanılmasından yanadır.

- ECR Grubu, açık toplumların devlet baskısından olabildiğince özgür olması gereken bireyin haysiyetine ve özerkliğine dayandığını anlamaktadır. Bireyin özgürlüğü, din ve ibadet özgürlüğünü, ifade ve ifade özgürlüğünü, hareket ve örgütlenme özgürlüğünü, sözleşme ve istihdam özgürlüğünü içerir.
- ECR Grubu, etnik köken, cinsiyet veya sosyal sınıfa bakılmaksızın tüm vatandaşların kanun önünde eşitliğini tanır. Her türlü aşırıcılığı, otoriterliği ve ırkçılığı reddeder.
- ECR Grubu, birey ile hükümet arasındaki boşluğu dolduran sivil derneklerin, ailelerin ve diğer organların önemli rolüne değer verir.
- ECR Grubu, ulus-devletin demokratik meşruiyetini kabul eder.
- ECR Grubu, serbest ticaretin ve açık rekabetin Avrupa'da ve küresel olarak yayılmasına kararlıdır.
- ECR Grubu, Mart 2009 Prag Bildirisi'nin ilkelerini ve Avrupa Parlamentosundaki Avrupalı Muhafazakârlar ve Reformistlerin ve diğer Avrupa meclislerindeki müttefik grupların çalışmalarını desteklemektedir (ECR, 2014).

2.7. Avrupa Birleşik Solu/Nordik Yeşil Sol (GUE/NGL)

2019 AP seçimlerinde 39 koltuk kazanan GUE/NGL demokratik sol ve sosyalist bir ideolojiye sahiptir. Kökeni 1989'da kurulan Avrupa Birlikçi Solu partisine dayanan GUE, 1992'de Avrupa Birleşik Sol ismini almıştır. Grup başlangıçta Finlandiya Sol İttifakı, İsveç Sol Partisi, Danimarka Sosyalist Halk Partisi, İspanya Birleşik Solu (İspanyol Komünist Partisi dâhil), Yunanistan Synaspismos, Fransız Komünist Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi ve İtalya Komünist Yeniden Kuruluş Partisi milletvekillerinden oluşmaktadır. 1994'te sosyalist olmayan partilerin de gruba katılmasıyla Avrupa Birleşik Sol Konfederal Grubu adını alan grup, 1995'te Avusturya, İsveç ve Finlandiya'nın Birliğe üye olmasıyla Avrupa Birleşik Sol Konfederal Grubu/Nordik Yeşil Sol adını almıştır (GUE/NGL, 2020a).

Entegrasyon sürecinde daha fazla istihdam, daha iyi ve kaliteli eğitim olanakları, sosyal güvenlik, sosyal dayanışma, dünyayı ve kaynakları uygun bir biçimde değerlendirmek, kültürel değişim ve süreklilik, sürdürülebilir bir ekonomik kalkınma, barışı sağlama, demokrasi, AB vatandaşlarının karar-alma sürecine aktif katılımını sağlamak grubun temel ideolojisi olmuştur. Aynı zamanda AB'yi elitlerin projesi olmaktan çıkarıp halkın projesi haline getirmek isteyen grup, cinsiyet eşitliği, insan haklarını geliştirmeyi isteyen, faşizm ve ırkçılık karşıtı bir ideolojiye de sahiptir (GUE/NGL, 2020b).

AB'de Konfederalizmi savunan grup, Konfederalizmin kendileri için kimlik ve fikir çeşitliliğine saygı duymak ve onları korumak anlamına geldiğini söylemektedir. GUE/NGL'ye göre. Onları bir arada tutan şey, uluslararası dayanışmaya dayalı sosyal olarak eşitlikçi, barışçıl ve sürdürülebilir bir Avrupa entegrasyon süreci vizyonudur. Avrupa'nın birçok insanın yaşam koşullarının iyileştirilmesine büyük katkı sağladığını söyleyen grup, AB'nin konfederal bir yapıda olmasıyla daha başarılı olacağını ileri sürmüştür (GUE/NGL, 2020b).

1994 kurucu beyannamesine göre grup, mevcut Avrupa Birliği siyasi yapısına karşı çıkmakta, bütünleşmeye farklı bir boyuttan bakmaktadır. Ayrıca bu beyanname, başka bir Avrupa Birliği'nin inşası için üç amacı ortaya koymaktadır. Bunlardan birincisi daha iyi bir demokratik yapı için kurumların tamamen değiştirilmesi, ikincisi neo-liberal politikalarından kopuş, üçüncüsü ise birlikte kalkınmaya sağlayacak eşitlikçi işbirliği politikasıdır. Grup, Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü'nü (NATO) dağıtmak ve Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) ile ilişkileri güçlendirmek istemiştir (GUE/NGL, 1994).

3. Avrupa Parlamentosu'ndaki Siyasi Grupların Türkiye'nin AB Üyelik Sürecine Bakışı

Avrupa Parlamentosu'nun yeni üye kabulündeki rolü ve Türkiye ile ilgili vermiş olduğu bir takım tavsiye kararları hem AP'nin hem de AP içindeki siyasi grupların Türkiye'nin üyeliğine nasıl baktıklarını önemli hale getirmektedir. Bu anlamda söz konusu grupların Türkiye'nin AB üyeliğini destekleyip desteklemediklerini anlamak Türkiye'nin AB'ye tam üye olup olamayacağına dair bir değerlendirme yapmaya olanak sağlayacaktır.

AP'deki en güçlü grup olan **Avrupa Halk Partisi (EPP)**, kültürel ve dinsel farklılıklardan dolayı Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmaktadır (EPP, 2012). AB, Hıristiyan değerlere göre oluştuğunu ileri süren EPP, Türkiye'nin farklı bir medeniyet olduğunu ve Avrupa kültürel kimliği ve Avrupa değerlerine uymadığı ve AB'ye tam üye olması durumunda AB'ye zarar vereceği gerekçeleriyle Türkiye'ye karşı olumsuz bir tavrı bulunmaktadır (Yıldız, 2017, s. 67). AB'nin Antik Yunan, Roma ve Hıristiyan değerleri üzerine kurulduğunu ileri süren EPP, Türkiye'nin AB'ye hiçbir şekilde üye olmaması gerektiğini belirtmiştir. Örneğin Fransa eski Cumhurbaşkanı Valery Giscard d'Estaing, Türkiye'nin farklı bir kültürel kimlikte olmasından ötürü AB'ye asla üye olamayacağını söylemiştir (MacMillan, 2013, s. 103). Benzer şekilde Nicolas Sarkozy de Fransa'da Cumhurbaşkanı olduğu dönemde ve seçim kampanyasında Türkiye'nin bir Avrupa devleti olmadığını, topraklarının büyük çoğunluğunun Asya'da olduğunu, farklı ve değerli bir medeniyet olmakla beraber Avrupa değerlerini taşımadığını söyleyerek Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmıştır (Le Gloannec, 2008, s. 121).

Bununla birlikte EPP, Türkiye'nin AB karar-alma mekanizması, serbest dolaşım, Kıbrıs sorunu, Ermeni sorunu gibi konularda da AB'nin çıkarına zarar verdiğini düşünmekte ve bu yüzden tam üyelik dışında ortaklık modelleri önermektedir. Örneğin AB'nin 3 Ekim 2005'te Türkiye ile müzakerelere başlaması Türk işçilerin serbest dolaşımından korkan Almanya, Fransa, Belçika, Hollanda ve Avusturya gibi devletleri endişelendirmiştir. Pek çok lider söz konusu bu durumu seçim kampanyalarında bile kullanmışlar ve Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmışlardır (EPP, 2006). Benzer şekilde EPP, Mart 2015'te Ermeni sorununa ilişkin aldıkları Ermeni sorunu ve Avrupa değerleri isimli kararda Türkiye'yi aday ülke olarak Avrupa değerlerine saygı göstermeye, Ermeni soykırımını tanımaya, tazminat ödemeye, Ermenilerin dönüşünü sağlamaya, kullanılan dini ve kültürel mekânları tamir etmeye çağırmıştır (EPP, 2015). Kıbrıs sorununda da aynı

tutum içinde bulunan EPP, Güney Kıbrıs'ı destekleyen bir politika geliştirmiştir. Türkiye'nin en kısa zamanda BM kararlarına göre askerlerini çekmesi konusunda çağrıda bulunan EPP, Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin (KKTC) Annan Planı ve Kıbrıs sorununa ilişkin yapıcı çabalarını görmezden gelmiştir (Yıldız, 2017, s. 72). Yakın zamanda EPP'nin Türkiye'nin bazı eylemlerini eleştirdiği de görülmüştür. Örneğin EPP, Türkiye'nin Kuzey Doğu Suriye'deki askeri operasyonlarını şiddetle kınamış ve Türkiye'yi tam sınırlama yapmaya ve kuvvetlerini derhal geri çekmeye davet etmiştir. EPP tek taraflı eylemler bölgeyi daha fazla istikrarsızlaştıracağından ve insani krizi daha da kötüleştireceğinden endişe etmiştir. Türkiye'nin eylemlerinin, bölgedeki zaten tehlikeli olan insani durum üzerinde ciddi sonuçları olacağını düşünen EPP. Suriye'de, bölgede ve ötesinde mülteci ve ülke içinde yerinden edilmiş kişilerin artışına yol açacağı ve bölgenin güvenliğinin iyiden iyiye tehlikeye gireceğinden endişe ettiğini bildirmiştir (EPP, 2019b). Üstelik EPP'den Avrupa Komisyonu Başkanlığına aday olan Manfred Weber Türkiye ile yapılan sığınmacı anlaşmasında Türkiye'nin üzerine düşeni yapmadığını söyleyerek Türkiye'nin asla AB üyesi olamayacağını ve Avrupa Komisyonu Başkanı olması durumunda Türkiye ile üyelik müzakerelerini durduracağını taahhüt etmiştir (Euronews, 2019).

EPP'nin Müslüman kimliği nedeniyle Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkması, Avrupa'nın sözde Hıristiyan kimliğini koruma ve Avrupa Parlamentosu seçimlerinde grubun sosyal tabanının büyük bir kısmının Türkiye'nin üyeliğine karşı çıkması nedeniyle oy kaybını önleme amacından kaynaklanmaktadır. EPP, önceki hedefle ilgili olarak, yaklaşık 80 milyon Türk Müslümanı AB'ye kabul etmenin Avrupa'nın Hıristiyan kimliğine önemli ölçüde zarar vereceğini iddia etmiştir. EPP ayrıca Türklerin yüzyıllardır İslam'ın en önemli savunucusu ve geliştiricisi olduğuna ve Türkiye'nin 15. ve 16. yüzyıllarda Hıristiyanlığın en büyük düşmanı olan Osmanlı İmparatorluğu'nun mirası üzerine kurulduğuna inanmaktadır. İşsizliğin artması, Müslüman göçmenlerin Avrupa sosyal hayatına entegre edilememesi ve birçok Avrupa şehrine yönelik terör eylemleri gibi olaylardan dolayı, EPP'nin sosyal tabanının çoğunluğu Müslüman nüfuslu Türkiye'ye karşı çok önyargılı hale gelmiştir. Dolayısıyla EPP, Türkiye'nin AB üyeliğine olumlu bakıp iç yapıda oy kaybetmekten korkmaktadır. Ayrıca, özellikle seçim kampanyaları sırasında grubun sosyal tabanını sağlamlaştırmak için Türkiye karşıtı söylemleri kullanmanın çok karlı olduğunu düşünmektedir (Lindgaard, 2018). Avrupa değerlerini ciddi bir şekilde savunan, EPP'nin, Türkiye'nin 1999 ve 2004 yılları arasında benzeri görülmemiş ve yaygın olarak övülen demokratikleşme reformları başlattığı göz önüne alındığında, 2002 yılında AB üyeliği yerine Türkiye için 'Avrupa Ortaklığı' konseptini benimsemesinin ve katılım müzakereleri başladıktan hemen sonra Türkiye ile 'İmtiyazlı Ortaklığın' daha iyi olacağına inanmasının nedeni Müslüman çoğunlukta bir nüfusa sahip Türkiye'nin Hıristiyan Demokratik değerlere uygun olmamasından kaynaklanmaktadır.

AP'de en fazla koltuğa sahip ikinci grup olan **Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı (S&D)** Avrupa bütünleşmesinin ve genişlemesinin AB'yi daha aktif ve güçlü yapacağına, AB'nin komşularının da siyasi ve ekonomik olarak istikrara kavuşacağına inanmaktadır. AB'ye üye olmak isteyen tüm devletlerin Kopenhag Kriterlerini

sağlaması gerektiğini vurgulayan S&D, tüm aday ülkelerin, hukukun üstünlüğü, yargı bağımsızlığı, ifade özgürlüğü ve yolsuzlukla mücadele alanlarında gerçek reformları uygulamaya odaklanmaları gerektiğini söylemektedir (European Parliament, 2014; Türkeş-Kılıç, 2019, s. 35).

Genel olarak Türkiye'nin AB üyeliğini Kopenhag Kriterlerini sağlaması durumunda destekleyeceğini söyleyen S&D, Türkiye'yi önemli bir ortak olarak görmekle birlikte 15 Temmuz 2016'de yaşanan darbe girişiminden sonra ortaya çıkan uygulamaları orantısız, hukukun üstünlüğü ve demokrasiye aykırı bulmakta ve Türkiye'yi temel değerlere bağlı bir devlet olarak görmek istediğini dile getirmektedir. Türkiye'de Anayasa reform paketi ile Cumhurbaşkanına geniş yetkiler verildiği ve bu yetkilerin ülkeyi otoriter bir yapıya doğru sürüklediğini vurgulayan S&D Türkiye'nin katılım sürecinin her zaman ateşli bir destekçisi olduğunu söylemiştir. S&D'ye göre anayasa reform paketinin AB üyelik kriterlerine uygun değildir. Üstelik Türkiye'deki uygulamaların demokrasiyi ve hukukun üstünlüğünü zayıflatmaya devam etmesi durumunda, Türkiye'nin AB'ye katılım müzakereleri askıya alınması gerektiğini ileri sürmüştür (S&D, 2020). Benzer şekilde S&D'li Parlamenter Kati Piri Türkiye'de hukukun üstünlüğü konusunda ciddi biçimde gerileme yaşandığı için üyelik müzakerelerinin askıya alınması gerektiğini söylemiştir. Bu isteğin Türkiye'ye AB kapılarını tamamen kapatmak anlamına gelmediğini belirten Piri, gerekli kriterleri yerine getirdikten sonra ilişkilerin yeniden eski haline dönebileceğini söylemiştir (S&D, 2019).

Avrupa için Liberaller ve Demokratlar İttifakı'nın (ALDE) devamı olan **Avrupa'yi Yenile Grubu (Renew)** Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmaktadır. ALDE'nin Avrupa Parlamentosu'nun Kasım 2016'da Türkiye ile insan hakları ve hukukun üstünlüğü endişeleri nedeniyle katılım müzakerelerini askıya alma kararı sonrasında katılım öncesi finansmanın dondurulmasını istediği gibi Akdeniz'de Türkiye'nin müdahalesini kınamıştır. AB Konseyi'nin 24 Eylül 2020'deki toplantısında Türkiye'nin saldırgan tavrına karşı AB'nin bütün yöntemleri kullanması gerektiğini söyleyen grup, Avrupa değerlerinin arkasında durulduğu gibi Yunanistan ve Kıbrıs'ın da arkasında durulması gerektiğini söylemiştir (Lucian, 2020). Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'a yönelik yorumlarını kabul edilemez bulan grup Türkiye'nin AB'ye üyelikle ilgilenmekten uzak olduğunu ve AB'nin gerekli adımları atması gerektiğini söylemiştir (Renew Europe, 2020c). 15 Temmuz 2016'da yaşanan darbe girişiminden sonra Türkiye'nin uygulamalarını eleştiren grup, darbeyi gerçekleştirenlerin bağımsız yargı tarafından belirlenmesi, yaşanan tutuklamalar ve alınacak kararlarda hukukun üstünlüğünün temel alınması gerektiğini dile getirmiştir (Renew Europe, 2020d).

Avrupa Uluslar ve Özgürlükler Grubunun devamı olan **Kimlik ve Demokrasi Grubu (ID)** da Türkiye'nin AB'ye üye olmasına karşı çıkmaktadır. Milliyetçi, sağcı popülist, Avrupa şüpheci ve egemenliğin ve kimliğin korunması gerektiğini söyleyen ID, AB üyesi devletlerin ulusal egemenliklerini AB'nin ulus-üstü yapısına devretmesine karşı çıkmaktadır. ID Grubu, her bir halkın kendine özgü özelliklerine uygun olarak Avrupa halklarının ve uluslarının kimliklerinin korunmasını esas almaktadır. ID için ulusal kimlikler sahiplenilmeli, saygı gösterilmeli ve korunmalıdır. Bu yüzden kontrolsüz

kitlesel göçe ve Türkiye gibi Avrupalı olmayan bir ülkenin olası AB üyeliğine karşı çıkmaktadır (Identity and Democracy Group, 2019).

Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı ise genel olarak AB genişlemesinin sürecini desteklemektedir. Türkiye'nin AB ile üyelik süreci ise zaman içinde değişim göstermiştir. Türkiye'nin gerekli kriterleri tamamlaması durumunda AB üyesi olabileceğini söyleyen grup yakın zamana kadar Türkiye'nin AB üyelik sürecini desteklemiştir. İnsan hakları gibi bazı konularda henüz yeterli olmadığı için Türkiye ile özel bir müzakere sürecinin olması gerektiğine inan grup böyle bir sürecin Slovakya ile de yapıldığını söyleyerek bu sürecin farklı anlamlandırılmaması gerektiğini vurgulamıştır. Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakına göre Türkiye demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve azınlık hakları gibi kriterleri yerine getirip tam üyelikle ilgili gerekli kriterleri sağlaması durumunda AB'ye üye olmasında bir sakınca yoktur (Aydoğan, 2012, s. 60). Angela Merkel'in İmtiyazlı Ortaklık önerisine karşı çıkan grup, 2010'da yayınlanan İlerleme raporunda Türkiye'nin yapmış olduğu reform sürecini takdirle karşılayan ve destekleyen Greens/EFA grubu, Türkiye'nin AB üyeliğine engel olmak isteyen bir çekirdek yapının varlığını da kabul edilmez bulmuştur (The Greens/EFA, 2010).

Son dönemlerde ise Türkiye'de ifade özgürlüğü gibi temel hak ve özgürlüklerin ciddi anlamda zarar gördüğünü söyleyerek Türkiye'yi bu konuda ciddi biçimde eleştirmiştir. Türkiye'nin üyeliğini desteklediğini söyleyen grup Türkiye'de yaşanan ihlallerin sonlanması için AB'nin baskı yapması gerektiğini ve AB ile işbirliğinin önemli olduğunu vurgulamıştır (The Greens/EFA, 2016). Türkiye'de yapılan insan hakları ihlallerini şiddetle kınayan Yeşiller, AB ile Türkiye arasındaki ekonomik ilişkilerin derinleşmesine yönelik müzakerelerin ihlallerin son bulmasıyla başlayabileceğini söylemiştir (The Greens/EFA, 2017).

AB şüphesiz ve yasadışı göçe karşı olan **Avrupa Muhafazakârlar ve Reformistler Grubu (ECR)** hem İslam karşıtı hem de Türkiye'nin AB üyeliğine karşıdır. ECR'ye göre Türkiye her ne kadar demokratik bir ülke olsa da Batı tarz bir demokrasi ülkede görülmeyecektir. Bunun yanında Türkiye laik bir ülke olmasına karşın Hıristiyanlık temeline dayalı bir kültürü ve tarihi olan AB'den farklı bir kültüre sahiptir. Bu yüzden AB'ye üye olması mümkün değildir. Dini ve kültürel farklılıkların yanında Türkiye'de ülkedeki azınlıklara ayrımcılıklar yapılması ve Kürt sorunu gibi nedenlerde Türkiye'nin AB üyeliğinin önündeki engeller olarak gösterilmiştir (Aydoğan, 2012, s. 62). Türkiye'de yaşanan Gezi Parkı olaylarından sonra Türkiye'ye destek veren ECR, söz konusu eylemlerin Arap Baharı süreciyle karıştırılmaması gerektiğini vurgulamış ECR, AK Parti'nin Türkiye'de ekonomik ve siyasi olarak bir gelişme sağladığını belirterek Ortadoğu'da yaşanan olumsuzluklar da dikkate alındığında Türkiye ile AB arasındaki ortaklığın her zamankinden daha önemli olduğunu söylemiştir (ECR, 2013b). ECR Ortadoğu'da yaşanan olaylardan Türkiye'nin etkilenip istikrarsızlaşmasından endişe etmiş ve Türkiye'yi Gezi parkı olaylarında desteklemiştir. Bu dönemde Türkiye'nin AB üyelik sürecine destek veren grup son dönemlerde yeniden olumsuz politikalarına dönerek Türkiye'deki uygulamaları eleştirmiştir. ECR AB'nin gerçekçi bir politika ile ekonomik olarak gelişme göstermiş olsa bile, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir üyelikle uğraşmaktan ziyade AB ile daha gerçekçi ve dürüst bir ilişki kurulması gerektiğini belirtmiştir (ECR, 2016).

Avrupa Birleşik Solu/Nordik Yeşil Sol (GUE/NGL) da Türkiye'nin AB üyeliğine karşıdır. Ona göre Avrupa'da gün geçtikçe artan İslamofobi ve yabancı düşmanlığı hem yabancılara hem de Türklere karşı olumsuz bir bakış açısını ortaya çıkarmıştır. Bu durum Türkiye'nin AB üyelik sürecini de etkilemiştir. İslam'a, Müslümanlara, Türklere ve Türkiye'ye düşmanlık söz konusu olduğunda sadece aşırı sağ gruplar değil sol gruplar da benzer düşüncelere sahiplerdir. Faşizm ve ırkçılık karşıtı bir grup olan GUE/NGL Türkiye ve Türkiye'nin AB üyelik süreci söz konusu olduğunda ırkçı bir politika sergileyerek Türkiye'nin AB üyelik sürecine karşı çıkmakta ve Türkiye söz konusu olduğunda Türkiye karşıtı unsurları desteklemektedir. Örneğin oluşan GUE/NGL Kıbrıs'ta Türk düşmanlığı ile tanınan ve Annan planına engel olan "komünist" bir parti olan AKEL oldukça önemli kabul edilmektedir. Avrupa Parlamentosu'nda GUE/NGL milletvekilleri sayesinde PKK ve FETÖ terör örgütleri ile konferans ve görüşmeler yapılmaktadır. PKK terör örgütünü "AB terör örgütü" listesinden çıkarmak için en ateşli lobi girişimleri GUE / NGL tarafından yürütülmektedir. PKK ve Güleni Terör Grubu (FETÖ) terör örgütünün kaynak olarak kullanılmasıyla Türkiye, Türk düşmanlığı ve ırkçılığı düzeyinde kaleme alınan tavsiyeler, GUE/NGL tarafından yıllık Türkiye raporlarına eklenmektedir (Ceyhun, 2019).

Tablo 7. Avrupa Parlamentosu'ndaki Siyasi Gruplar ve Türkiye

Grup Adı	Türkiye'nin AB Üyelik Sürecine Bakışı
Avrupa Halk Partisi (Hıristiyan Demokratlar) (EPP)	Karşı
Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı (S&D)	Şartlı Destek
Avrupa'yı Yenile (Renew)	Karşı
Kimlik ve Demokrasi	Karşı
Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı (EFA)	Şartlı Destek
Avrupa Muhafazakarlar ve Reformistler Grubu (ECR)	Karşı
Avrupa Birleşik Solu/Nordik Yeşil Sol (GUE/NGL)	Karşı

Sonuç

AB'nin en demokratik kurumu olarak kabul edilen Avrupa Parlamentosu, AB'nin en temel organlarından biridir. Brexit sürecinden sonra 705 Parlamenterden oluşan AP'de yedi siyasi grup bulunmaktadır. AP'deki Parlamenterler ve siyasi gruplar kendi ülkelerinin ulusal çıkarlarından çok AB'nin çıkarını düşünmekte ve buna göre politikalar üretmektedirler. Bu gruplara katılmak ise ulusal çıkarlardan çok siyasi yakınlığa göre gerçekleşmektedir.

AP içindeki siyasi grupların ideolojileri, siyasi pozisyonları, politikaları incelendiğinde grupların büyük çoğunluğunun Türkiye'nin AB üyelik sürecine karşı çıktığı görülmektedir. Yedi siyasi gruptan Avrupa Halk Partisi, Avrupa'yı Yenile Grubu, Kimlik ve Demokrasi Grubu, Avrupa Muhafazakârlar ve Reformistler Grubu ve Avrupa Birleş Solu/Nordik Yeşil Solu Türkiye'nin AB üyelik sürecine karşı çıkarken Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı ve Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı Türkiye'nin AB üyeliğine destek vermektedir.

AP içindeki en güçlü siyasi grup olan Avrupa Halk Partisi (EPP) AB'nin Hıristiyanlık değerleri üzerine kurulduğunu ve bu değerleri taşımadığı için Türkiye'nin AB'ye üye olamayacağını söylemiştir. Türkiye ile tam üyelik yerine İmtiyazlı Ortaklık gibi tam üyelik dışı bir model söylemiyle hareket eden EPP, Kıbrıs sorunu, Ermeni sorunu gibi konularda da Türkiye'nin üyeliğinin gerçekleşmeyeceğini belirtmiştir. Avrupa İçin Liberallerin ve Demokratların İttifakı (ALDE) grubunun devamı olan ve 2019 seçimlerinde 98 Parlamenterle AP'deki en güçlü üçüncü grup olan Avrupa'yı Yenile (Renew) grubu da Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmaktadır. Türkiye'de son dönemlerde yaşanan insan hakları, ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü ihlalleri ve Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki faaliyetleri nedeniyle Türkiye'ye karşı her türlü önlemin alınması, Türkiye'ye AB üyeliği konusunda dürüst olunması gerektiğini söyleyen Renew grubu Türkiye'nin AB'ye üye olmayacağını söylemiştir.

Avrupa Uluslar ve Özgürlükler Grubunun devamı olan Kimlik ve Demokrasi grubu a Türkiye'nin AB üyeliğine karşıdır. AB üyesi devletlerin egemenliklerini ulus-üstü yapıya devretmesine karşı çıkan Kimlik ve Demokrasi grubu milliyetçi, sağcı popülist, Avrupa şüpheci ve egemenlik ve kimliğin korunması gerektiğini savunan grup, Türkiye'nin Avrupalı olmadığını, Avrupa değerlerini taşımadığını, Avrupalı olmayan bir devletin Ab bütünleşmesine zarar vereceğini düşünerek Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmıştır. Parlamentodaki diğer önemli grup olan Avrupa Muhafazakârlar ve Reformistler Grubu (ECR), Avrupa şüpheci ve yasadışı göçe şiddetle karşı çıkan bir grup olmuştur. İslam karşıtlığı ve Türkiye karşıtlığı ile de tanınan grup Türkiye'nin ne kadar demokratik ve laik bir devlet olursa olsun ne Batı tarzı bir demokrasiye sahip olduğunu ne de Hıristiyanlık temeline dayalı bir tarih, kimlik ve kültüre sahip olduğunu söyleyerek Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmıştır. Bunların yanında Türkiye'de insan hakları ve temel özgürlükler konusunda yaşanan ihlaller ve Kürt sorunu gibi problemler nedeniyle de Türkiye'nin AB üyeliğinin mümkün olamayacağını belirtmiştir. AP içinde Avrupa Birleşik Solu/Nordik Yeşil Sol (GUE/NGL) da Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkmaktadır. Ona göre Avrupa'da yaşanan İslamofobi ve yabancı düşmanlığı Türkiye-

AB ilişkilerini de etkilemiştir. Faşizm ve ırkçılık karşıtı olduğunu dile getiren grup, Türkiye söz konusu olunca ırkçı bir politika ile hareket etmekte ve Türkiye ile problem yaşayan grupları desteklemekten vazgeçmemektedir. Örneğin Grup Türkiye'ye karşı AKEL, PKK; FETÖ gibi terör örgütlerini desteklemekte ve Türkiye düşmanı ırkçılık düzeyinde hazırlanan raporların yayınlanmasını da desteklemektedir.

Buna karşın Sosyalistlerin ve Demokratların İlerici İttifakı (S&D) Türkiye'nin AB üyeliğini desteklemektedir. Türkiye'nin Kopenhag Kriterleri gibi tam üyelik için gerekli şartları yerine getirmesinden sonra AB'ye tam üye olmasında bir engel bulunmadığını söyleyen grup Türkiye'nin AB üyeliğini destekler bir tutum içinde olmuştur. Benzer şekilde Yeşiller/Avrupa Özgür İttifakı da Türkiye'nin AB üyelik sürecini desteklemiştir. Türkiye'nin AB ile ilişkilerinin gelişmesi için Türkiye'ye özel bir müzakere süreci önerisinde bulunmuş ve İmtiyazlı Ortaklık gibi önerileri de anlamsız bulmuştur. Bununla birlikte Türkiye'nin AB üyeliğini destekleyen bu iki grup da Türkiye'yi son dönemde yaşanan insan hakları ihlallerinden dolayı ciddi biçimde eleştirmiş ve Türkiye'nin tam üyeliğine verdikleri destek azalmaya başlamıştır.

Avrupa Parlamentosu zaman zaman Türkiye ile ilgili bir takım tavsiye kararları almıştır. Örneğin 15 Temmuz 2016'da yaşanan darbe girişiminden sonra Türkiye'de yapılan uygulamaları hukuki bulmayan AP, 24 Kasım 2016'da Türkiye ile üyelik müzakerelerinin geçici olarak durdurulmasını tavsiye ettiği bir karar almıştır. Bu karar bağlayıcı olmamakla birlikte tam üyeliğin gerçekleşmesindeki son aşamalardan biri olan Katılım Antlaşmasının AP tarafından onaylanmayacağını göstermektedir. AP'deki siyasi grupların çoğunluğunun da Türkiye karşıtı olduğu düşünüldüğünde Türkiye'nin AP'deki siyasi grupları kendi lehinde etkileyecek faaliyetler yapması ve politikalar geliştirmesi gerekmektedir. Ancak bu durum tek başına yeterli değildir. Bunun için uluslararası konjonktürün de Türkiye lehine değişmesi gerekmektedir. Aksi takdirde AB'ye tam üyelik süreci istenmeyen bir noktaya gidecektir.

Yazar Katkı Beyanı: Çalışma katkı oranları Ekrem Yaşar AKÇAY %50, Halil Emre DENİŞ %50 olarak beyan edilir.

Kaynakça

- Adams, D. (2019). Identity and democracy group: United on the outside, divided on the inside. <https://www.eu-logos.org/2019/06/28/identity-and-democracy-group-united-on-the-outside-divided-on-the-inside/> Erişim Tarihi: 30.12.2020
- ALDE. (2018). Freedom, opportunity, prosperity: the Liberal vision for the future of Europe. https://d3n8a8pro7vhmx.cloudfront.net/aldeparty/pages/1590/attachments/original/1594139136/2019_freedom_opportunity_prosperity_the_liberal_vision_for_the_future_of_europe_0_%281%29.pdf?1594139136 Erişim Tarihi: 04.01.2021
- Archick, K., Mix, D. E. (2011). The European Parliament. *CRS Report*, (21998), 1-16.

- Aydoğan, B. (2012). Avrupa Parlamentosu'nda yer alan siyasi grupların Helsinki Zirvesi sonrası Türkiye ile ilgili siyasi sorunlara yaklaşımları. *Spectrum: Journal of Global Studies*, Özel Sayı, 47-71.
- Bayraklı, E., Güngörmez, O. (2016). Avrupa Parlamentosu'nun kararı ve Türkiye-AB ilişkilerinin geleceği. *SETA Perspektif*, (158), 1-6.
- Bressanelli, E. (2012). National parties and group membership in the European Parliament: Ideology or pragmatism. *Journal of European Public Policy*, 9(5), 737-754.
- Ceyhun, O. (2019). In Europe, far-left, far-right joins forces against Turkey. <https://www.dailysabah.com/columns/ozan-ceyhun/2019/03/29/in-europe-far-left-far-right-joins-forces-against-turkey> Erişim Tarihi: 05.01.2021
- Corbett, R., Jacobs, F., Shackleton, M. (2005). *The European Parliament*. London: John Harper Publishing.
- Council of the European Communities. (1992, February 7). Treaty on European Union. https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/treaty_on_european_union_en.pdf Erişim Tarihi: 27.12.2020.
- David, J., David E. (2003). *European Parliament*. New York: Palgrave.
- ECR. (2013a). Prague Declaration. <https://ecrgroup.eu/article/the-prague-declaration> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- ECR. (2013b). EP's conservatives, reformists express support for Turkey. <https://www.aa.com.tr/en/turkey/eps-conservatives-reformists-express-support-for-turkey/237381> Erişim Tarihi: 05.01.2021
- ECR. (2014, October 22). Reykjavik Declaration. <https://ecrparty.eu/about> Erişim Tarihi: 31.12.2020.
- ECR. (2016). Kamall: Time for a new EU relationship with Turkey based on honesty. <https://translate.google.com/?sl=en&tl=tr&text=Kamall%3A%20Time%20for%20a%20new%20EU%20relationship%20with%20Turkey%20based%20on%20honesty&op=translate> Erişim Tarihi: 05.01.2021
- ECR. (2020) Our History. <http://ecrgroup.eu/about-us/our-history/> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- Eder, F. (2019). ALDE 2.0. deals blow to Weber's Commission dream. <https://www.politico.eu/article/alde-2-0-deals-blow-to-webers-commission-dream/> Erişim Tarihi: 30.12.2020
- EPP. (2006). For a Europe of the citizens: Priorities for a better Europe (Rome Manifesto). https://www.epp.eu/files/uploads/2015/11/Rome_Manifesto.pdf Erişim Tarihi: 02.01.2021
- EPP. (2012). EPP, Manifesto- EPP Statutory Congress. https://tsajunga.lt/wp-content/uploads/2020/06/Manifesto2012_EN.pdf Erişim Tarihi: 02.01.2021

- EPP. (2015). Armenian genocide and European values. <https://www.epp.eu/papers/the-armenian-genocide-and-european-values/> Erişim Tarihi: 02.01.2021
- EPP. (2019a). *EPP Manifesto: Let's open the next chapter for Europe together, Brussels*.
- EPP. (2019b). EPP condemns Turkey's military actions in North East Syria and calls on Turkey to exercise resitrait. <https://www.epp.eu/press-releases/epp-condemns-turkeys-military-actions-in-north-east-syria-and-calls-on-turkey-to-exercise-restraint/> Erişim Tarihi 02.01.2021
- EPP. (2020). Our History. <https://www.epp.eu/who-we-are#timeline> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- EPRS. (2020).What are political groups in the European Parliament and how are they formed. <https://epthinktank.eu/2020/03/04/what-are-political-groups-in-the-european-parliament-and-how-are-they-formed/> Erişim Tarihi: 05.01.2021
- Euractiv. (2020). EPP 2009 Manifesto. <https://www.euractiv.com/section/eu-priorities-2020/linksdossier/2009-european-party-manifestos-at-a-glance/> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- Euronews. (2019). Turkey cannot become a memberof the EU says EPP leader Manfred Weber. <https://www.euronews.com/2019/04/23/turkey-cannot-become-a-member-of-the-eu-says-epp-leader-manfred-weber> Erişim Tarihi: 02.01.2021
- European Council. (1976). Election of the European Parliament Agreement in the Council Reproduced from the Bulletin of the European Communities. http://aei.pitt.edu/1428/1/Brussels_July_1976.pdf Erişim Tarihi: 28.12.2020
- European Parliament. (1967). Treaty of Brussels (Merger Treaty). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:4301863&from=EN> Erişim Tarihi: 25.12.2020
- European Parliament. (1992). European Council in Edinburgh 11 - 12 December 1992. https://www.europarl.europa.eu/summits/edinburgh/default_en.htm Erişim Tarihi: 28.12.2020
- European Parliament. (1993). The European Council Brussels Summit 1993. http://aei.pitt.edu/1425/1/Brussels_dec_1993.pdf Erişim Tarihi: 28.12.2020
- European Parliament. (1997). Treaty of Amsterdam amending the Treaty on European Union, the Treaties establishing the European Communities and certain related acts, <https://www.europarl.europa.eu/topics/treaty/pdf/amst-en.pdf> Erişim Tarihi: 27.12.2020
- European Parliament. (2014). Ideologues of the political groups. <https://europarlamenti.info/en/elections/political-parties/ideologues-of-the-political-groups/> Erişim Tarihi: 02.01.2021
- European Parliament. (2019a). Parliament Group Priorities: Renew Europea group. <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/eu-affairs/20190712STO56959/parliament-group-priorities-renew-europe-group> Erişim Tarihi: 30.12.2020

- European Parliament. (2019b). Parliament group priorities: European conservatives and reformists. <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/eu-affairs/20190712STO56964/parliament-group-priorities-european-conservatives-and-reformists> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- European Parliament. (2020a). The European Parliament: Historical Background. <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/11/the-european-parliament-historical-background> Erişim Tarihi: 27.12.2020
- European Parliament. (2020b). About Parliament: Powers and Procedures. <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/en/powers-and-procedures> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- European Parliament. (2020c). About Parliament: Legislative Powers. <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/en/powers-and-procedures/legislative-powers> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- Gönen, E. (2013). AB Kurumları. Ayhan Kaya (ed). *Avrupa Birliği hakkında merak ettikleriniz: Avrupa Birliği'ne giriş*. İstanbul: Hiperlink Yayınları.
- GUE/NGL. (1994). Constituent Declaration. https://www.guengl.eu/content/uploads/2019/01/040701-Constituent_declaration Erişim Tarihi: 01.01.2021
- GUE/NGL. (2020a). History. <https://www.guengl.eu/history/> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- GUE/NGL. (2020b). About the group. <https://www.guengl.eu/about-the-group/> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- Hix, S. Urs, L. (2002). *Shaping a vision a history of the Party of European Socialists 1957 – 2002*, Brussels.
- Huet, N. (2019). Nationalism in the EU has a new name: Identity and Democracy. <https://www.euronews.com/2019/06/13/nationalism-in-the-eu-has-a-new-name-identity-and-democracy> Erişim Tarihi 31.12.2020
- Identity and Democracy Group. (2019). Platform. <https://www.id-party.eu/platform> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- Kaczorowska, A. (2009). *European Union law*. New York: Routledge.
- Karluk, R. (2011). *Avrupa Birliği: Kuruluşu, gelişmesi, genişlemesi, kurumları*. İstanbul: Beta Yayınları.
- Kaymakçı, F. (2019). European Parliament elections: A new political environment in Europe and Turkey. *Insight Turkey*, 21(3), 25-32.
- Kiriş, H. M. (2013). Avrupa Parlamentosunda Siyasi Gruplar ve Parlamento Seçimleri. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (29), 123-135.
- Le Gloannec, A. M. (2008). Marcus Aurelius Foot: Looking for Turkey's Project in the EU An Interpretation of the French Debate on Turkey. Natalie Tocci (ed.). *Talking Turkey in Europe: Towards a differentiated communication strategy*. Rome: Quaderni IAI.

- Lindgaard, J. (2018). Turkey in European identity politics: Key drivers and future scenarios. https://feuture.uni-koeln.de/sites/feuture/user_upload/Online_Paper_No_19_D7.2.pdf Erişim Tarihi: 02.01.2021
- Lucian, G. (2020). Eastern Mediterranean: Turkey must stop threatening its neighbours and accept dialogue as the only solution to end the crisis. <https://reneweuropegroup.eu/en/news/1614-eastern-mediterranean-turkey-must-stop-threatening-its-neighbours-and-accept-dialogue-as-the-only-solution-to-end-the-crisis/> Erişim Tarihi: 03.01.2021
- Macmillan, C. (2013). *Discourse, identity and the question of Turkish accession to the EU: Through the looking glass*. London: Routledge.
- Marguand, D. (1979). *Parliament for Europe*. London: J. Cape.
- Official Journal of the European Communities. (1975). Treaty amending Certain Financial Provisions (22 July 1975) Treaty amending Certain Financial Provisions (22 July 1975). https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:JOL_1977_359_R_0020_002&from=BG Erişim Tarihi: 27.12.2020
- Official Journal of the European Communities. (1976). ACT concerning the election of the representatives of the Assembly by direct universal suffrage ACT concerning the election of the representatives of the Assembly by direct universal suffrage. [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:41976X1008\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:41976X1008(01)&from=EN) Erişim Tarihi: 27.12.2020
- Official Journal of the European Communities. (1987). Single European Act. <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/files/in-the-past/ep-and-treaties/single-european-act/en-resolution-on-the-single-european-act-19861211.pdf> Erişim Tarihi: 27.12.2020
- Official Journal of the European Communities. (2001). Treaty of Nice amending the Treaty on European Union, the Treaties establishing the European Communities and certain related acts. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:12001C/TXT&from=EN> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- Official Journal of the European Union. (2007). Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community, signed at Lisbon, 13 December 2007. <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2007:306:FULL:EN:PDF> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- Palabıyık, M. S., Yıldız, A. (2007) *Avrupa Birliği*. Ankara: ODTU Yayıncılık.
- PES. (2019). A New Social Contract for Europe. https://www.pes.eu/export/sites/default/galleries/Documents-gallery/PES-Manifesto-2019_EN.pdf_2063069299.pdf Erişim Tarihi 28.12.2020
- Rankin, J. (2019). MEP's create biggest far-right group in European Parliament. <https://www.theguardian.com/world/2019/jun/13/meps-create-biggest-far-right-group-in-european-parliament> Erişim Tarihi: 31.12.2020

- Renew Europe. (2019). Manifesto: For the Renewal of European Democracy. https://reneweuropengroup.eu/uploaded/manifesto_for_the_renewal_of_european_democracy.pdf Erişim Tarihi: 30.12.2020
- Renew Europe. (2020a). Let's Renew Europe Together. <https://reneweuropengroup.eu/en/about-us/> Erişim Tarihi: 30.12.2020
- Renew Europe. (2020b). Our Initiatives. <https://reneweurope-cor.eu/our-initiatives/> Erişim Tarihi: 30.12.2020
- Renew Europe. (2020c). EU-Turkey relations: Erdoğan's lack of respect towards his partners is unacceptable. <https://reneweuropengroup.eu/en/news/1665-eu-turkey-relations-erdo-an-s-lack-of-respect-towards-his-partners-is-unacceptable/> Erişim Tarihi: 04.01.2021
- Renew Europe. (2020d). Vanraes on Turkey: Let independent judges decide. <https://reneweurope-cor.eu/vanraesonturkey/> Erişim Tarihi: 04.01.2021
- S&D. (2019). Turkey has crossed all the red lines. It's time to formally suspend the accession talks with Ankara. <https://www.socialistsanddemocrats.eu/newsroom/turkey-has-crossed-all-red-lines-its-time-formally-suspend-accession-talks-ankara> Erişim Tarihi: 03.01.2021
- S&D. (2020). Committee on Foreign Affairs. <https://www.socialistsanddemocrats.eu/committees/committee-foreign-affairs> Erişim Tarihi: 03.01.2021
- Tassis, C. D. (2014). European Union and Political Parties: the case of the Party of European Socialists (PES)Socialists (PES). <https://www.gpsg.org.uk/wp-content/uploads/2014/06/2007-P2-Tassis.pdf> Erişim Tarihi: 28.12.2020
- The Greens/EFA. (2010). EU Enlargement. <https://www.greens-efa.eu/en/article/press/eu-enlargement/> Erişim Tarihi: 04.01.2021
- The Greens/EFA. (2016). EU-Turkey. <https://www.greens-efa.eu/en/article/press/eu-turkey/> Erişim Tarihi: 04.01.2021
- The Greens/EFA. (2017). MEPs sharply criticize human right violation in Turkey. <https://www.greens-efa.eu/en/article/press/meps-sharply-criticize-human-rights-violations-in-turkey/> Erişim Tarihi: 05.01.2021
- The Greens/EFA. (2020a) Our Sphere of Actions. <https://www.greens-efa.eu/en/our-priorities/> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- The Green/EFA. (2020b). About the Group. <https://www.greens-efa.eu/en/our-group/about-greens-efa/> Erişim Tarihi: 31.12.2020
- Türkeş-Kılıç, S. (2020). Justifying privileged partnership with Turkey: an analysis of debates in the European Parliament. *Turkish Studies*, 21(1), 29-55.
- Yatağan, A., Akman, E., Kiriş, H. M. Karşılaştırmalı çerçevede Avrupa Parlamentosunda siyasi gruplar. *KMU*

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 19(33), 12-23.

Yıldız, U. B. (2017). How can Turkey protect its interests in the European Union?: The role of the European

People's Party. *Bilge Strateji*, 9(17), 59-83.

POLITICAL GROUPS IN THE EUROPEAN PARLIAMENT AND TURKEY'S EUROPEAN UNION FULL MEMBERSHIP PROCESS

Ekrem Yaşar AKÇAY, Halil Emre DENİŞ

The European Parliament (EP) is one of the most important institutions of the European Union (EU). The EP and the Council of the EU adopt European legislation proposed by the European Commission. The EP represents the world's largest and second largest transnational democratic and democratic voter bases, respectively. Since 1979, members of the Parliament have been directly elected every five years by citizens of the EU, who enjoy universal suffrage.

Although the EP, like the Council, has legislative power, unlike most national parliaments of the EU member states, it does not undertake initiatives formally. The Parliament is the "first institution" of the EU and shares equal legislative and budgetary powers with the Council. Likewise, it exerts equal control over the EU budget. The European Commission, which serves as the EU's executive body, is accountable to the Parliament. In particular, Parliament can decide whether the Council of Europe will approve a candidate for the Presidency of the Commission, and it is also tasked with approving or rejecting the appointment of the Commission. It can then force the current Commission to resign by adopting a motion of no confidence. After Brexit, the members of the EP, which comprises 705 members, organized political groups according to political affiliation, not nationality. The EP comprises seven political groups. These groups are typically based on a single European political party, such as the European People's Party (EPP).

An analysis of the ideologies, political positions, and policies of the political groups in the EP shows that the majority of the studied groups oppose Turkey's EU membership process. Seven political groups from the EPP, the Renew Europe Group, the Identity and Democracy Group, the European Conservatives and Reformists Group (ECR), and the European United Left/Nordic Green Left (GUE/NGL) opposed the EU accession process of the Progressive Socialist and Democratic Alliance. Conversely, the Greens/European Free Alliance Turkey supported its EU membership.

The EPP, one of the most powerful political groups in the EP, has argued that the EU is founded on Christian values, and Turkey cannot be an EU member because Turkey does not subscribe to these values. The EPP instead proposed a privileged partnership, rather than full membership, for Turkey, opining that Turkey could not become an EU member due to reasons such as the Cyprus problem and the Armenian issue. The Renew Europe Group, the successor to the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (ALDE), which has 98 members in the EP, also opposed Turkey's EU membership. The Renew Europe Group stated that the EU should take specific measures against Turkey due to violations pertaining to human rights, freedom of expression, and press freedom in the country as well as some of its

activities in the Eastern Mediterranean in recent years. It observed that Turkey needs to be honest about its proposed EU membership for successful EU accession.

The Identity and Democracy Group, the successor to the European Nations and Freedom Group, opposed Turkey's EU membership process. This group did not favor transferring the sovereignty of EU member states to a supranational institution. The Identity and Democracy Group is a nationalist, right-wing populist group that is skeptical of Europe. It argued that the EU members' sovereignty and identity should be protected and that Turkey is not a European state and does not share European values. It stated that it strongly believes that Turkey's becoming an EU member would harm the EU.

The other important group in the parliament, the ECR, has been a European skeptic, strongly opposed to illegal immigration. The ECR is known for its opposition to Islam in general and to Turkey in particular how Turkey is democratic and regardless of a secular state neither Western-style date-based nor the Christian foundation that has a democracy, identity and saying that it has a culture opposed to Turkey's EU membership. Moreover, the Group stated that Turkey's EU membership should be rejected because of the violations of human rights and fundamental freedoms in Turkey as well as specific issues such as the Kurdish problem. The GUE/NGL in the EP also opposed Turkey's EU membership. According to this group, hostilities in Europe, such as Islamophobia and xenophobia, have also affected Turkey-EU relations. Groups that practice fascism and racism, such as the AKEL Group, PKK, and FETO, have also strengthened these reservations to Turkey's accession to the EU.

However, the Socialist Alliance and the Progressive Democrats (S&D) supported Turkey's EU membership. The group said that there should be no hindrances in Turkey's becoming a full member of the EU, as Turkey had fulfilled the conditions for full membership as per the EU's Copenhagen Criteria. Similarly, the Greens/European Free Alliance supported Turkey's EU membership process. The group proposed a special negotiation between Turkey and the EU to improve EU-Turkey relations. Moreover, the group found that the Privileged Partnership, which was proposed by Germany, to be meaningless. However, later, these two groups also criticized Turkey severely in the EP because of its human right violations, which have decreased their support for full membership.

At times, the EP has undertaken certain recommended decisions against Turkey. For example, after the coup attempt that occurred in Turkey on July 15, 2016, EP took a recommended decision to suspend negotiations with Turkey. Although this decision is not binding, it shows that the Accession Agreement, one of the last stages in the realization of the full membership, will not be approved by the EP if most of the anti-Turkey political groups in the EP continue to view Turkey's actions negatively and demand that its policies improve. Moreover, the overall international view needs to change in favor of Turkey. Otherwise, the country's bid for full membership to the EU will not be successful.